

ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນແບບປະສົມປະສານສຳລັບເຂົ້ານາປັກດຳ ການໃສ່ຝຸ່ນອະນົງຄະທາດ (ຝຸ່ນເຄມີ)

ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນແບບປະສົມປະສານແມ່ນລວມທັງການນຳໃຊ້ຝຸ່ນອະນົງຄະທາດ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອໃນທົ່ງນາທີ່ເໝາະສົມ. ສຳລັບການຈັດການ ກັບສິ່ງເສດເຫຼືອໃນນາເຂົ້າ ສາມາດຫາຂໍ້ມູນໄດ້ຢູ່ນຳ Rice Fact Sheet.

ການນຳໃຊ້ຝຸ່ນໃນໄລຍະການຕົກກ້າ.

ການປະຕິບັດການໃນໄລຍະການຕົກກ້າທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນກ້າແຂງແຮງ ແລະ ທົນທານຕໍ່ບັນຫາການປັກດຳ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ ໃນນັ້ນ P ເປັນທາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ N ເປັນທາດທີ່ຈຳເປັນຫຼາຍ. ໃສ່ N ຫຼາຍເກີນໄປອາດເຮັດໃຫ້ຕົ້ນກ້າບໍ່ແຂງແຮງ ແລະ ຂາດງ່າຍເມື່ອເວລາລົກໄປດຳ. ກ່ອນການກຽມດິນໃສ່ຝຸ່ນຄອກ 50 ກິໂລ/100ມ² (ຂັ້ງໆ ຫຼື ຄວຍທີ່ຕາກແຫ້ງ). ຫຼັງຈາກຕົກກ້າໄດ້ 10 ຫາ 15 ມື້ໃນຄະນະທີ່ມີ ການຮັກສາລະດັບນ້ຳໃຫ້ໃສ່ຝຸ່ນ 16-20-0 ໃນອັດຕາ 1 ກິໂລ/100ມ² ແລະ ໄລຍະການຕົກກ້າແມ່ນ 25 ຫາ 30 ວັນ.

ການໃສ່ຝຸ່ນໃນທົ່ງນາ.

ໃສ່ຫຍັງ ແລະ ໃສ່ຫຼາຍປານໃດ?

ທາດອາຫານໃນດິນທີ່ຂາດແຄນສູງແມ່ນ ທາດ N, P ແລະ K. ເມື່ອໃສ່ຝຸ່ນເຫຼົ່ານີ້ ຖ້າຕົ້ນເຂົ້າມີອາການຂາດທາດອາຫານໃຫ້ສຶກສານຳປຶ້ມ (ເຊັ່ນວ່າ: Dobermann and Fairhurst, 2000¹). ອັດຕາຝຸ່ນທີ່ໃສ່ຕົວຈິງແມ່ນຂຶ້ນກັບຝຸ່ນທີ່ສາມາດຊອກຫາຊື້ໄດ້ງ່າຍຕາມປົກກະຕິແລ້ວຈະມີແຕ່ຝຸ່ນປະສົມ, ດັ່ງນັ້ນອັດຕາຝຸ່ນ ທີ່ເໝາະສົມອາດຈະບໍ່ສາມາດໃສ່ຕາມຈຳນວນທີ່ແນະນຳ.

N: ໃສ່ 60 ກິໂລ/ຮຕ ສຳລັບແນວພັນປັບປຸງ ແລະ 30ກິໂລ/ຮຕ ສຳລັບແນວພັນພື້ນເມືອງ.

P: ຖ້າບໍ່ໄດ້ໃສ່ P ມາກ່ອນໃຫ້ໃສ່ 15 ກິໂລ P₂O₅/ຮຕ ສຳລັບດິນຊາຍ ແລະ 60 ກິໂລ P₂O₅/ຮຕ ສຳລັບດິນໜຽວ, ແຕ່ ຖ້າຢູ່ຜ່ານມາໄດ້ໃຊ້ P ມາກ່ອນ ໃສ່ 15-20 ກິໂລ P₂O₅/ຮຕ.

K: ໃຫ້ໃສ່ຖ້າຫາກບໍ່ມີການນຳໃຊ້ເພື່ອງຢູ່ໃນນາ (80% ຂອງ K ແມ່ນມີຢູ່ນຳເພື່ອງ) ຫຼືເມື່ອສັງເກດເຫັນວ່າ ດິນຂາດທາດ K ໃຫ້ໃສ່ 20-30 ກິໂລ K₂O/ຮຕ ຫຼື ຫຼາຍກ່ວານັ້ນ.

ໃສ່ເມື່ອໃດ?

ທັງໝົດຂອງ P, K ແລະ 10-20% ຂອງ N ຄວນໃສ່ໃນຄັ້ງທີ່ 1. ການໃສ່ຝຸ່ນໃນຄັ້ງທີ່ 1ນີ້ອາດຈະໃສ່ ໃນໄລຍະພາຍຫຼັງທີ່ຄາດສຳເລັດ (ດີທີ່ສຸດສຳລັບ P ແລະ K) ຫຼື ຫວ່ານໃສ່ພາຍໃນໄລຍະ 1-2 ທົດຫຼັງຈາກປັກດຳ. ຖ້າໃຊ້ຝຸ່ນປະສົມໃຫ້ໃສ່ຕາມຈຳນວນ P ທີ່ຕ້ອງການ ສ່ວນ N ທີ່ຍັງບໍ່ເຕັມຕາມອັດຕາໃຫ້ໃສ່ໃນຄັ້ງທີ່ສອງ ແລະ ສາມໃຫ້ໃຊ້ ຝຸ່ນຢູເຣຍ (46-0-0).

ຝຸ່ນ N ຄວນແບ່ງໃສ່ສອງຄັ້ງ (ເທື່ອລະໜ້ອຍສຳລັບແນວພັນເຂົ້າດຳ ແລະ ແນວພັນເພີ້ນເມືອງ) ຫຼື ສາມຄັ້ງ (ເຂົ້າກາງ ແລະ ເຂົ້າງຸ່ນ). **ເມື່ອໃສ່ສອງຄັ້ງ**, ຄັ້ງທີ່ໜຶ່ງໃສ່ພາຍໃນສອງທົດຫຼັງຈາກປັກດຳ ແລະ ຄັ້ງທີ່ສອງເມື່ອ ເຂົ້າຈຳຮວງ. **ເມື່ອໃສ່ສາມຄັ້ງ**, ຄັ້ງທີ່ສອງ ແລະ ຄັ້ງທີ່ສາມ N ຄວນໃສ່ໄລຍະເຂົ້າແຕກກຳ ແລະ ເຂົ້າອອກຮວງ (ເບິ່ງຕາມຕາຕະລາງ). ເວລາໃສ່ອາດຈະຊ້າຫຼືໄວກ່ວາເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ 1 ທົດ ແລະ ຄວນໃສ່ເມື່ອ ເງື່ອນໄຂດີ. **ຫ້າມໃສ່ N** (1)ເມື່ອບໍ່ມີລະດັບນ້ຳພຽງພໍ, (2) ມີນ້ຳຄ້າງຢູ່ໃບ, (3) ມີຝົນຕົກ ຫຼື (4) ຊ້າກ່ວາ 1 ອາທິດຫຼັງຈາກເຂົ້າອອກຮວງ.

ໄລຍະເວລາເຂົ້າແຕກກຳ ແລະ ເຂົ້າອອກຮວງ			
ໄລຍະຕົກກ້າ ຫາ ສຸກງອມ	ປະເພດແນວພັນ	ມື້ແຕກກຳ (DAT) ¹	ມື້ຈຳຮວງ (DAT) ¹
100-110	ອາຍຸດີ		20
120-130	ອາຍຸກາງ	20	35
140-150	ອາຍຸປີ	30	55

¹ DAT= ຈຳນວນວັນຫຼັງຈາກປັກດຳ ແລະ ກຳນົດນຳປັກດຳແມ່ນມີອາຍຸ 30 ວັນ

¹ Dobermann, A. and T. Fairhurst. 2000. Rice: Nutrient management

